

A Nagykőrösi Strand

Ez a nagykőrösi strand. Ez volt a gyerekek főhadiszállása, egyáltalán a nagykőrösi középosztálynak, mert ez artézi víz volt, nem volt olyan hideg. Volt egy nagy gyepes része is, úgyhogy ott játszottunk, éltünk mi, gyerekek. Egyedül én ülök itt egy férfinak a nyakában, aki az Alexander Ödön, anyai unokabátyám. Ez mellette, aki sapkában van, ugyancsak egy sátoraljaújhelyi ismerős, aki félig családtag volt, hogy hogy került oda, arra már nem emlékszem. Ez még ismerős a bal szélen, ez a sapkás bácsi, de hogy ki, azt nem tudom megmondani. Ezt a lapot az Ödi írta az anyukájának, Alexander Manónénak Sátoraljaújhelyre. Az anyai nagyapámnak volt hat édes- és hat féltestvére. Csak három lánynak a nevére emlékszem: Hanna, Frida és Teréz. Az édestestvérek között volt a Hanna néni, aki Alexander Manóhoz ment feleségül, és Sátoraljaújhelyen éltek. Sok gyerekük volt. Szoros, szeretetteljes kapcsolat volt az ő családjukkal. Ők voltak, mondhatjuk, a legvallásosabb ága a családnak. Nagyapám testvérei gyerekeinek többsége még az 1920-as években kiment Amerikába, ezért nem tudok róluk túl sokat. A sok testvér gyerekei közül kettőről tudok: az Irén meg az Erzsi szintén kivándoroltak Amerikába, és ott megvetették a lábukat. Sajnos a sok testvérből, sógorból, unokából csak az Ödi és az Elza maradt meg. Mind a ketten deportálva voltak, de hazajöttek. Nem volt könnyű életük. Végül is elmentek 1956 után Izraelbe, mert Sátoraljaújhelyen zsidóellenes fellépések voltak. Ezért meg voltak ijedve, és elmentek. Az unokabátyám megjárta Amerikát, szerény körülmények között éltek, nem volt gazdag amerikai nagybácsim.